

**GÜZEL SANATLAR FAKÜLTELERİ DEKANLAR TOPLANTISI / PANELİ VE
“GÜZEL SANATLAR ENSTİTÜLERİNİN YÜKSEK LİSANS VE SANATTA YETER(Lİ)LİK ALANINDA İŞLEVSEL HALE
GETİRİLMESİ” KONULU PANELİN SONUÇ BİLDİRGESİ**

Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi tarafından 06-09 Mayıs 2007 tarihleri arasında gerçekleştirilen II. Güzel Sanatlar Fakülteleri Dekanlar Toplantısı/Paneli ve Dekanların konuşmacı olarak katıldıkları “Güzel Sanat Enstitülerinin Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterlilik Alanında İşlevsel Hale Getirilmesi” konulu panelde Türkiye’deki Güzel sanatlar Fakültelerinin sorunları ve bunlara çözüm bulmaya yönelik öneri ve tartışmalar sonucunda belirtilen hususların deklare edilmesi:

1-Türkiye’de sayıları 40’ı bulan Güzel Sanatlar Fakültelerinin uyguladığı program, ders, ders içerikleri, giriş sınavları, Akademik yapılanma, öğrenci sayısı, alt yapı, vb. konularda farklılıklar vardır. Farklılıkların zenginlik sayıldığı ancak ortak ve çekirdek ders programlarında birlikteliğin yaşatılması doğru olacaktır.

2-Ülkemizdeki Güzel Sanatlar Fakülte’lerinin çoğu yeni ya da kuruluş aşamasındadır. Doğal olarak birikimleri de yenidir. Çoğunun önünde bir model de yoktur. Örneğin Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakülte’sinin Akademi Tatbiki Güzel Sanatlar Fakültesi (TGSYO)’nin Baubous ya da Gazi Eğitiminin veya Köy Enstitüsü gibi bir modeli yoktur. Kurulmuş ya da kurulacak olanların bir modeli olması gerekir.

3-Sanatta yeterliliğe saygınlık kazandırılmalı, içi doldurulmalı, Tıp Fakültelerinin uzmanlık eğitimi model olarak alınmalıdır.

4-Lisans Eğitiminin tek, Lisansüstü Eğitimin Anadal seçiminin çoklu olması gerekir. Bunda da Tıp lisans eğitimi ve uzmanlık eğitiminin çokluğu model olarak alınabilir.

5-İmge üreten kişinin yaptığı değerlendirilmeye koyan Sanat Tarihi derslerinin ağırlık verdiği Türk İslam Sanatı, Bizans sanatı yanında çağdaş sanat cılız kalmakta üvey evlar muamelesi görmesi değiştirilmeli, bu eğitime tasarım tarihi eklenmelidir.

6-Birikiminiz yoksa referanssız da yok olur. Bu nedenle bilgi havuzu oluşturmak, arşivi çeşitlendirmek, koleksiyon, kütüphane ve müzeler oluşturmak zorunludur.

7-Güzel Sanatlar Fakülteleri bir disiplin olarak değil bir vitrin olarak değerlendirilmektedir. Güzel Sanatlar Fakülteleri belirli günlerde değil, tüm zamanlarda kendi disiplini içinde ciddi ürünler veren bir kurum olarak görülmelidir.

8-Bilimsel Araştırma Projeleri bilimsel sıfatı ile ilişkilendirilmiş ve yönetmelik ve yönergeleri buna göre yapılmıştır. Acilen sanatsal araştırma projeleri yönetmelik ve yönergeleri hayata geçirilmelidir.

9-Avrupa Konseyi ve AB fonlarından yeterince

pay alabilmek için çalışmalar yapılmalıdır.

10-Güzel Sanatlar Fakülteleri, (ELIA, ICFAD, EUA) (Avrupa Güzel Sanatlar Kurumları, Uluslararası Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlar Konseyi, Avrupa Üniversitelerarası Birliği) ile ilişkiler içinde olmalıdır.

11-Güzel Sanatlar Enstitüleri hayata geçirilmeli ve Yüksek Lisans ve Doktora / Sanatta Yeterlilik çalışmalarında rekabet ortamı yaratılmalıdır.

12-Eğitim çıktılarının takibi, mezunların istihdamları ve program güncellenmesi için geri besleme gereklidir.

13-Güzel Sanatlar Fakültesi sayılarının çoğaltılması, akademik kadro yetiştirilmesi ile eşgüdümlü yürütülmelidir.

14-Güzel Sanatlar Fakültesi öğrenci sayıları, kaliteyi artırmak için daha az olmalıdır.

15-Stratejisiz bir eğitim politikamız olduğunu düşünüyoruz. 40 yıllık programlar değişmeden önümüzde durmaktadır. Güzel Sanatlar Fakülteleri, personel ve fiziksel altyapısı olmadan kurulmamalıdır.

16-Kişiyi ve topluma kapalı insan olmayı engellemek için sanat eğitimi ilkokuldan itibaren yeterince verilmeli ve niteliği artırılmalıdır. Hayal dünyaları ve yaratıcılıkları için çocuk kütüphanelerinin çoğaltılması gereklidir.

17-Sanat Eğitimi, sonuç değil süreç eğitimidir. Bu ne ölçüde devam ederse geleceğinizi de o ölçüde biçimlendirirsiniz. Bu nedenle öğretim elemanlarının yaratıcı ortamlarda birlikte çalışmalarını yararlı olacaktır.

18-Yaşamın içine yedirilmiş sanat anlam kazanır. Sanat eğitiminin öğrenim tarafına değil **olma** tarafına ağırlık verilmelidir.

19-Sanatın pratik boyutunun ağırlığı nedeniyle düşünsel boyutu önemsiz ya da yok sayılmaktadır. Düşünsel boyutunun ağırlığını da hissettirecek çalışmalar yapılmalıdır.

20-Ortak sorunların periferide çözülmesi doğru değildir. Bunun için kurumlar oluşturmak gereklidir. Var olan Sanat Eğitimi Konseyinin daha aktif çalışması için çalışmalar yapılmalı, uzun vadede de TÜSA (TÜBA benzeri) ve TÜSETAK (TÜBİTAK benzeri) hayata taşınmalıdır.

Prof. Dr. Salih Zeki BAYRAM
Atatürk Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Ş. İknur OKATAN
Cumhuriyet Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Vedat ÖZSOY
Erciyes Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Zühre ŞENTÜRK
Yüzüncü Yıl Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Abdullah UZ
Akdeniz Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Filiz YENİŞEHİRLİOĞLU
Başkent Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Erdoğan GÜLTEKİN
Çukurova Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. İsmail KAYA
Doğuş Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Cengiz ÇEKİL
Dokuz Eylül Univ.
GSF Dekanı

Prof. Dr. Adnan TEPECİK
Dumlupınar Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Tansel TÜRKDOĞAN
Gazi Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Sabri ÖZAYDIN
Maltepe Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Selmin TUFAN
Muğla Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Hamdi ÜNAL
Okan Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Ayşe ÜSTÜN
Sakarya Üniversitesi
GSF Dekanı

Prof. Dr. Bünyamin ÖZGÜLTEKİN
Trakya Üniversitesi
GSF Dekanı

Doç. Dr. Refa EMRALI
Hacettepe Üniversitesi
GSF Dekan V.

Doç. Reşat BAŞAR
Kocaeli Üniversitesi
GSF Dekan V.

Yrd. Doç. Dr. Nuri KARA
Kocatepe Üniversitesi
GSF Dekan V.

Yrd. Doç. Dr. Filiz N.ÖLMEZ
Süleyman Demirel Üniversitesi
GSF Dekan V.

Yrd. Doç. Dr. Metin YERLİ
İnönü Üniversitesi
GSF Dekan V.

Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ELMAS
Selçuk Üniversitesi GSF Dekan V.

Prof. Dr. Mustafa KANDIL
Karadeniz Teknik Üniversitesi GSF Dekanı